

ב"ל (תל אביב) 2815-09 - ביטון שלמה נ' המוסד לביטוח לאומי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 2815-09
13 פברואר 2013

לפני:

כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

התובע: ביטון שלמה

-

הנתבע: המוסד לביטוח לאומי

החלטה

1. תיק זה הוחזר מבית הדין הארצי (עב"ל 49533-12-10) לאחר שבית דין זה דחה תביעת התובע ביום 23.11.10.

רקע

2. התובע יליד שנת 1950, עבד בשנים 1984-2006 כחשמלאי בפקולטה לחקלאות מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים.

התובע עבד 5 ימים בשבוע, בממוצע 8 שעות עבודה ביום. במסגרת עבודתו נדרש התובע לביצוע עבודות חשמל שוטפות ברחבי הפקולטה, לרבות החלפת נורות, תיקוני שקעים והתקנת תשתיות לחשמל.

3. תביעתו של התובע להכרה בפגיעות מהם הוא סובל בגבו ובברכו כתאונה בעבודה מכח תורת המיקרו טראומה, נדחתה על ידי בית דין זה, בקובעו:

" תאור עבודתו של התובע הינו אמנם תאור של עבודה מגוונת הכוללת ירידות ועליות על סולם וכן עבודה בגובה נמוך תוך כריעה על הברך אך אין מדובר בתנועות מונוטוניות בתדירות גבוהה ומכאן שהתובע לא הניח תשתית עובדתית לביסוס טענת המיקרו טראומה ."

4. ערעור שהגיש התובע על פסק הדין התקבל בחלקו, לאחר שבית הדין הארצי מצא כי יש

להחזיר את עניינו של התובע לבית דין זה על מנת שידון באופן מפורט בעניינים הבאים:

א. הטיפול על הסולמות לצורך החלפת הנורות או עבודות אחזקה אחרות בגובה- בית הדין קמא קבע לעניין זה, כי גם אם תתקבל גרסת המערער לפיה החליף בין 13-50 נורות ביום אין הדבר מקים תשתית עובדתית מיקרואומטית. אלא שבית הדין התייחס ככל הנראה לכל טיפוס בסולם כאל ביצוע פעולה אחת, בעוד שלמעשה מדובר בפעולה המורכבת מעלייה וירידה במספר שלבים של הסולם בכל פעם (8 שלבים לטענת המערער בסיכומיו), כאשר טיפוס וירידה מכל שלב ושלב עשויה לעלות כדי אותה תנועה חוזרת ונשנית לאורך ציר הזמן. זאת, ככל שיימצא כי המערער היה מבצע מספר טיפוסים רצופים בכל יום עבודה, או כי הטיפול על הסולמות נעשה בתדירות גבוהה בכל יום כפי שטוען המערער. לעניין זה יוער, כי לכאורה נראה שגרסת המערער ביחס לתדירות החלפת הנורות היתה עקבית, לא נסתרה, ואף נתמכה בעדויות שנשמעו.

עוד יש לבחון לעניין זה את האפשרות שגם סחיבת הסולם ממקום למקום, בין טיפוס אחד למשנהו, וכן נשיאת הציוד הנדרש תוך כדי הטיפול בסולם, הפעילו לחץ על הברכיים, בעת ההליכה או הטיפול.

ב. העבודה עם כלים רוטטים- עניין זה מהווה אחת הטענות המרכזיות של המערער בהליך, אך בית הדין לא דן בה כשלעצמה, ומשכך לא ברור באיזו תדירות נעשתה עבודה זו, באילו מכשירים ולכמה זמן בכל פעם. בעניין זה מן הראוי כי בית הדין יבחן האם יש בידי המערער להקים תשתית מיקרואומטית בכל הנוגע להשפעת העבודה עם כלים רוטטים על גבו התחתון, באופן שיהא בו די כדי להצדיק מינוי מומחה רפואי."

החלטה

5. נוכח הנחיותיו של בית הדין הארצי, ולאחר עיון נוסף במכלול החומר, יועבר עניינו של התובע למומחה-יועץ רפואי אשר יחוה דעתו באשר לשאלת הקשר הסיבתי שבין תנאי עבודתו של התובע לבין הפגמות מהן הוא סובל בגבו ובברכו הימנית, וזאת על יסוד העובדות הבאות:

א. התובע יליד 1950, עבד משנת 1984 ועד שנת 2006 כחשמלאי בפקולטה לחקלאות באוניברסיטה העברית בירושלים.

ב. התובע עבד 5 ימים בשבוע, בממוצע 8 שעות עבודה ביום.

ג. התובע היה אחראי לבדו על אחזקה והחלפה של כל הנורות בשטח הפקולטה.

ד. לפחות 50% מיום העבודה שלו, כ- 5 שעות ביום, הקדיש התובע לאחזקה ולהחלפת נורות (ובעת הצורך החלפת המשנק). על פי עדותו החליף התובע בין 13-50 נורות ביום.

ה. לשם החלפת נורה, נדרש התובע לטפס על סולם לבצע את העבודה ולאחר מכן לרדת מהסולם. התובע היה נושא עמו את הסולם וכל העבודה ממקום למקום.

ו. במהלך יום עבודה ביצע התובע עשרות טיפוסים וירידות מסולם. התובע נדרש לעלות/לרדת מספר שלבים בסולם בהתאם לגובה האולם/הכיתה בו נדרשה החלפת הנורה, כשמדובר בגבהים משתנים.

ז. לרוב עלה התובע על הסולם כשכל החלקים הנדרשים להחלפה (נורות וסטרטרים) כבר מצויים בידו.

ח. מידי פעם השתמש התובע בכלים רוטטים, היינו בפטישון ובמקדחה.

6. החלטה בדבר מינוי מומחה רפואי , כמפורט בסעיף 5 לעיל, תינתן בנפרד.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ג, (13 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

קלדנית: איילת מוגרבי.